

List apoštola Pavla Laodicejským

Od našeho Otce Ježíše vnitřním slovem obdržel a napsal

Jakob Lorber

Nákladem Kruhu přátel Novosalemského světla

Překlad z němčiny podle 3. vydání z r. 1925 ze sbírky spisů vydávaných
Novosalemskou společností Bietigheim – Würtemberg

Překládal Prof. Ing. Vincenc KROUŽIL

Předmluva

V listě Pavla Koloským se praví, jak známo, v kap. 4,16: „A až bude u vás tento dopis přečten, zařídte, aby byl přečten také v laodicejském sboru a abyste i vy přečetli dopis Laodicejským“.

Tento list Laodicejským marně však hledáme v Novém Zákoně. Také byl za něj považován list k Efezským, ale tato domněnka nemá opodstatnění, jelikož by nebylo možné vysvětlit, jak zmizela adresa na Laodicejské a jak přišel tento list do oběhu jako list k Efezským. (Srov. P. Teine, Úvod do Nového Zákona) Musel tudíž pravý list k Laodicejským být považován za ztracený.

Roku 1844 byl pak tento ztracený list Pavlův obci Laodicejské lidstvu znovu darován skrze švýcarského muže Božího, Jakoba Lorbera (1800–1864), a to vnitřním božským slovem, jak je známe z proroků Starého Zákona. Tuto mluvu božského Ducha, kterou Jakob Lorber slyšel jasným hlasem ve svém srdci od 40. roku svého věku a jejíž slova psal mechanicky jako diktát, nazval „**vnitřním živým slovem**“.

Je tedy zajímavé pozorovat, jak srší z tohoto listu Pavlova k Laodicejským, daným touto inspirativní cestou, zcela původní planoucí duchovní oheň, poněkud učeně drsná a přece jasná řeč tohoto velkého apoštola v její úplné důraznosti. Kdyby byl Lorber podvodník a vytvořil tento list ze své vlastní fantazie, byl by ovšem v umění, s jakým se dovedl vžít do řeči Pavlovy, géniem. Věřu, z každého a v každém z těchto řádků žije a září Pavel.

Rozumím až příliš dobře, proč byl tento spis církevními učiteli a papeži raného středověku vyškrtnut z počtu biblických spisů. Laodicejští, rovněž tak jako Koloští, upadli z čistého křesťanství ducha a lásky do obřadního, ctižádostivými lidmi zřízeného církevnictví, proti němuž se Pavel ve svém listě k Laodicejským staví nejostřejšími slovy. Žaloba Pavlova byla tedy zároveň obžalobou i obřadního církevnictví za papežů pozdějších století. Proto zesvětštlá církev raného středověku měla pádný důvod, aby tento jí nepohodlný list odstranila.

Mnohá místa tohoto listu znějí sice podobně jako některá místa listu ke Koloským, ale to nemůže překvapovat, neboť oba listy bičovaly tytéž nešvary a byly současně sepsány a odeslány. Ale vedle toho obsahuje každý z obou listů zajisté mnoho zvláštního a každému příteli Pavlovi, který nechuraví podobnou nemocí jako Laodicejští a Koloští, bude tento výlev velkého božského posla, nižádným opisovatelem anebo překladatelem nezkreslený, v celé původní svěžesti znovu podaný, skvělým počínáním.

Kéž se toto nové vydání hojně rozšíří a přispěje k tomu, aby mocné světlo tohoto Nového Zjevení vždy více osvětlovalo velkou temnotu přítomnosti.

Bietigheim Württemberg, v listopadu 1925
Novosalemská společnost z. s.

1. Kapitola

1. Pavel, vůlí a milostí Boží apoštol Ježíše Krista, a bratr Timotheus.
2. Svaté obci Laodicejské a všem věřícím bratřím v Ježíši Kristu v ní a moudrým v duchu Božím. Milost budiž s vámi a pravý pokoj od Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista!
3. Děkujeme a chválíme a velebíme v každé době Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista, a máme velkou starost o vás a modlíme se povždy za vás k Bohu.
4. Neboť skrze Ducha Páně a skrze bratra Epafra a Nymfa jsme slyšeli, že jste v některých věcech odpadli
5. a zvolili jste si biskupa a duchovenstvo a chcete dělat z Krista modlu – a určili jste si dům, jeden den a lemovaná roucha.
6. Tak jako to bylo dílem mezi pohany a mezi Židy, kdy ještě před Bohem platila obřizka těla, kterou Bůh nařídil za Otce Abraháma na znamení živé obřizky ducha skrze Ježíše Krista ve vás.
7. To však vám dávám nyní vědět, abyste zvěděli, jaký boj musím nyní snášet kvůli vám, kteří jste viděli i neviděli mou osobu,
8. a abyste byli důtklivě napomenuti ve svých srdcích a pak soustředili svou lásku, v níž je veškeré bohatství jistého rozumu, abyste poznali velké tajemství Boha, Otce, v Jeho Synu Ježíši Kristu,
9. v němž pak jsou skryty veškeré poklady moudrosti a živého poznání v Duchu.
10. Napomínám vás však proto, aby vás nikdo nesvedl rozumovými a skvělými řečmi a filosofií pohanů.
11. Vždyť rozum mají i zvířata, tak jako filosofii pohané, kteří obětují mrtvým modlám.
12. Vy však jste vykoupeni smrtí tohoto Jednoho k věčnému životu v Bohu Otci, takže jak tu můžete zasvěcovat své srdce, které se stalo příbytkem Ducha Svatého, opět duchu mrtvých?!
13. I když nejsem také u vás tělem, jsem však stále u vás v duchu, mocí Kristovou ve mně a vidím vaši víru a vaše skutky.
14. A proto vás chci vážně napomenout a ukázat, jak mnozí z vás, milých bratří, upadli do velké pošetilosti, neboť znám jejich klamné důvody a vím, co chtějí.
15. Budiž však tomu tak, abyste se přidržovali Ježíše Krista, jak jste Ho obdrželi a přijali ode mne, a kráčejte podle evangelia, které jsem vám věrně hlásal,
16. a zapustte v něm pevné kořeny a buďte pevní ve víře tak, jak jsem vás to všechny učil v duchu našeho Pána Ježíše Krista, živého Syna Božího, který vládne po pravici Otce od věčnosti.
17. Takto však, jakými se nyní chcete stát a jak to chcete mít, jste odpůrci Krista a Jeho slova.
18. Co tedy chcete? Chtěli byste se znovu opět stát otroky a tvrdě drženými sluhy zákona a hříchu a smrti, od čehož všeho jsme byli osvobozeni skrze Ježíše Krista?
19. Poslyšte mne! Pravím vám: Dejte dobrý pozor, abyste nebyli obelštěni a oloupeni vaší světskou moudrostí a příliš volnou naukou těch mezi vámi, kteří se bojí více Římanů a slepých Židů nežli Pána slávy, který nás vykoupil, skrze Něhož jsme byli učiněni my i nebe i Země i všechny věci.
20. Když jsem však byl mezi vámi, tázali se Mne vaši světští mudrci, jaký je rozdíl mezi Bohem a Jeho Synem Kristem. Já jsem se ujal slova a řekl jim:
21. „Poslyšte, bratři! Bůh je Jeden a Kristus je Jeden. Neboť jako je jen **jeden** Bůh, tak je také jen **jeden** Kristus. Co rozdílného by tu mělo být mezi Bohem a Kristem? Bůh je láska a Kristus je moudrost v Bohu aneb Světlo, Pravda, Cesta a věčný život.
22. V Kristu sídlí úplnost Božství tělesně a my jsme dokonalí v Něm. Neboť On je základem a hlavou veškeré slávy, vší moci a síly, veškeré vrchnosti světa, a je Knížetem všech knížectví Země.“
23. Jestliže jsem já, Pavel, však toto mluvil k vám v duchu a ve vší pravdě, proč se tedy nyní necháváte podvádět lidskou naukou a světskými ustanoveními?!

24. Vy jste byli obřezáni bez ruky a nože – Duchem Svatým, ježto jste odložili svůj hříšný život, který byl mocným kořenem v mase vašeho těla. A to bylo pravé, živé obřezání v Kristu.

25. Neboť tu jsme byli ve svém hříšném těle s Kristem pro svět pohřbeni křtem Svatého Ducha a pak jste opět skrze Krista znovu z mrtvých vstali živou vírou a láskou k Němu.

26. Co tedy chcete nyní opět se starou obřízkou, která tu přestala? Co s obřadem, který je nyní bezcenný, protože tu Kristus již byl a vstal z mrtvých a my v Něm? Co chcete se sabatem, působil-li Kristus každodenně a dosud působí a tím každý den učinil dnem Páně a sabatu nesvětil?!

27. Já však vás znám, pravím-li vám: Kristus jakým je, chce být chudým ve světě! Vy však chcete zlato! To je to, proč chcete modlitebny, svátek a lemovaná roucha.

28. Vy pravíte, že Bůh skrze Krista, Svého Syna, nikde nezrušil ustanovení Mojžíše, nýbrž naopak je při poslední večeři potvrdil, a že tedy také musejí být obětní obřady.

29. Já, Pavel, pravý Bohem vyvolený apoštol Páně, jsem však naplněn Duchem Božím. Jak to tedy přijde, že mně to Duch Boží ještě nikdy neoznámil, ač jsem byl před svým povoláním mnohem tvrdošijnějším služebníkem a přísluhovačem chrámovým, nežli jste kdy byli vy?

30. Já však vám chci nyní říci: Jak mne Duch Boží probudil, když jsem se ubíral do Damašku, abych tam pronásledoval mladou obec Kristovu, tak jsem nejprve – dokonce ve své slepotě – zřel, že Pán chce být v Duchu a v pravdě ctěn a vzýván, ale věčně nikdy v nějakém obřadě.

31. Neboť žádného Bůh napřed neoslepil, koho ke své službě povolal. Já však jsem musel napřed oslepnout, abych ztratil vše, co světa jest, nežli jsem se měl stát jen jedním z Jeho nejnepatrnějších sluhů.

32. Proč však jsem musel napřed oslepnout? Protože má celá bytost byla pohřbena do hmoty chrámové služby, a tím mně tudíž byla odňata.

33. Jestliže mne tedy Pán bez obřadu, tedy v mé slepotě povolal, jak bych mohl kdy učinit z večeře Páně obřad?!

34. Či není tomu tak, jak mne povždy učí Duch Boží?! Kdo má světlo očí, ten pohlíží na obřady světa a obveseluje se jimi.

35. Ale pro slepého všechen svět se svými obřady zanikl. Zanikla stará služba chrámu i všechna lemovaná roucha.

36. Je tedy věčnou pravdou, že Pán mne nepovolal pro nějaké nové zřizování obřadů, nýbrž pro povzbuzování srdcí, kolem nichž satan po tisíciletí koval své tvrdé řetězy,

37. a abych hlásal každému svobodu Ducha, pokoj duše, a tím zpřetrhal v Kristu Pánu stará, tvrdá pouta smrti.

38. Co však prospěje mně i vám mé učení, co evangelium Boží, chcete-li se svobodně opět navrátit do staré smrti?!

39. Já však vás prosím kvůli vašemu věčnému životu: Upustte od toho, co staré zajetí v Babelu všem Židům zanechalo jako tvrdé dědictví!

40. Hleďte: Babel, onu velkou nevěstku světa, Pán zničil, neboť přinesla mnohým národům smrt. Co však získáte vy, chcete-li zřítit z Laodiceje nový Babel?! Proto upustte od toho, co by přivodilo znovu hrůzu zpustošení, o čemž Daniel prorokoval, když stanul na místě svatém.

41. Kristus vás však učinil živoucími, jelikož jste byli ve svých hříších a v předkožce svého těla mrtví a odpustil vám všechny hříchy, kterých jste se vždy dopouštěli v chrámu, jakož i ve své předkožce.

42. On zničil krvavý rukopis, který byl proti nám všem, jenž povstal světskými ustanoveními, a naše jména byla tímto písmenem zanesena do knihy světa, do knihy soudu a do knihy smrti, – tím, že jej přibil na kříž.

43. Proč však chcete tento Bohem Samým zničený, na kříž soudu, potupy, kletby, smrti přibitý krvavý rukopis opět strhnout a svá nová jména v Kristu vyměnit za stará, která byla krví napsána v knize soudu?

44. Ó, vy slepí pošetilci veškeré pošetilsti! V Kristu jste se osvobodili – a nyní se chcete stát opět otroky a služebníky hřichu, soudu a smrti! Což jste neslyšeli, že proklet je ten, který se přibije na kříž?!

45. Kristus však vzal vaši hanbu, vaši potupu, váš hřích, váš soud a vaši smrt na sebe a dal Se jako proklatec za vás přibít na kříž, aby vám všem zjednal úplnou svobodu před Bohem. A abyste kráčeli ve cti, vzal veškerou vaši hanbu a potupu s sebou na kříž.

46. Ó, co obelstuje vás, kteří jste se stali živými v Kristu, že se chcete nyní opět znovu odevzdat smrti?!

47. S čím vás tedy mám porovnat, aby vás to trefilo jako dobrá střela terč? – Ano, podobáte se rozohněné poběhlici, která bydlí v městě a je nicméně dcerou z dobré rodiny!

48. Poslyšte mne a запиšte si to za uši! Co prospěje poběhlici její dobrý původ, je-li její tělo chlípnější nežli tuk vykrmeného obětního berana?!

49. Zda nebude ve svém pokoji žárem těla pobíhat a hned u jednoho, hned opět u druhého okna vystrkovat půl těla a zda nebude na všechny strany svýma očima chtivýma smilnění střílet, zda by spatřila toho, který má, po čem její tělo v chlípnosti lační a hoří?!

50. A spatří-li ho, pak mu nevázaným žárem svých očí ukáže, co by ráda a bude ve své žádostivosti desateronásobně více s ním hřešit, nežli nějaká nevěstka v posteli hanby se svým záletníkem.

51. Ó, hleďte, vy Laodicejští, to je váš obraz! – Víte však, co udělá takovému děvčeti ženich, který se chce o ně poctivě ucházet, půjde-li kolem jejího domu a spatří její hanebné chlípné choutky?

52. Ihned ji ze svého srdce a svých úst vyobcuje a více už na ni nepohlédne, a to kdyby i přišla do té největší nouze!

53. Rovněž tak vám učiní i Pán, neboť On vám zbudoval nový, živý chrám ve vašich srdcích, kde Ho máte očekávat. Vy však pohrdáte tímto chrámem, touto svatou komnatou a ze samé světské chlípnosti pádíte k oknům soudu a chcete tu smilnit se světem, kvůli zlatu, vážnosti a panovačnosti, jelikož po tom všem bažíte!

54. Já však pravím vám: Pán ustoupí a nechá vás přejít do veškerého nevěstkářství, do starého soudu a do staré smrti, jestliže se ihned neobrátíte a zcela neupustíte od svého duchovenstva, které jste si sami zvolili, od svého chrámu, svého svátku a svých lemovaných rouch. Neboť to vše je před Pánem ošklivostí, podobně jako rozpálená poběhlice, která je ve svém srdci horší nežli deset nevěstek Babelu.

2. Kapitola

1. Nedejte se už tedy zastrašovat nikým, ani nějakým (Bohem) nepovolaným biskupem a knězem, ani nějakým svátkem, ani starým sabatem a novým Měsícem,

2. ani chrámem, ani obětním obřadem a lemovanými rouchy a rovněž tak ne pokrmem a nápojem.

3. V jídle a pití buďte mírní, – to je dobré pro ducha, duši i tělo a Pánu je to milé.

4. Když však někdo praví a učí a požaduje: „Tento aneb onen pokrm se nesmí požívat, jelikož je podle Mojžíše nečistý!“,

5. tu pravím naproti tomu: Mojžíš a proroci byli v Kristu splnění a osvobození, nám však Pán nezakázal žádný pokrm, ježto On Sám jedl a pil s hříšníky a celníky

6. a zvolal: „Co jíš, neznečišťuje tě, ale co z tvého srdce vychází – jako: zlé řeči, zlé žádosti, lakota, závist, vražda, hněv, hltavost a obžerství, nevěstkářství, cizoložství a podobné, – to je to, co vždy znečišťuje člověka!“

7. Jelikož pak máme takové evangelium od Něho, samotného Pána veškeré slávy, jak velkými pošetilci bychom museli být, kdybychom se dávali dobrovolně znovu zapřáhnout do starého tvrdého jha?!

8. Co nyní již se stínem, který měl z Mojžíše zajisté prorocký význam toho, co se před našima očima stalo, pro nás, kteří jsme se stali s Kristem a v Kristu **jedním** tělem?!

9. Já však prosím a dokonce vás zapřísahám: Nedávejte si určovat cíl nikým, kdo svémocnou volbou si vykračuje ve vší pokoře a duchovnosti andělů nebeských, z čehož však nikdy nic neviděl a neslyšel, zato je však ve své věci nadutý jen ve svém tělesném smyslu

10. a nepřidrží se hlavy, z níž celé tělo dostává skrze údy, klouby a spoje účinnost, navzájem se udržuje a uchopuje a vzrůstá takto k velikosti božské,

11. nýbrž přidrží se jen myslí, která je v sobě plná špíny a nečistoty, plna zjištění, plna klamu a lži, plna panovačnosti, plna lakoty a plna závisti.

12. Tak je tomu právě s tím, kdo u vás chce vystupovat, jako by byl Pánem a mnou povolán a pak vámi zvolen!

13. Já však tu pravím vám všem: Takový má v sobě ducha ďáblova a obchází mezi vámi jako vlk v beráncím kožichu a jako hladový, řvoucí lev, který se horlivě namáhá, aby vás pohltil.

14. Proto ho zažeňte co nejdříve z jeho místa a obraťte se opět k Nymfovi, jehož celý dům je pravou obcí Kristovou.

15. Neboť vy všichni jste s Kristem odumřeli pro svět a jeho ustanovení. Z jakého důvodu byste se tedy dávali opět polapit ustanoveními světa, jako byste žili v něm?!

16. Dům mého milého bratra Nymfa zůstal však věrný ve své svobodě, jak jsem mu ji dal skrze Krista, Pána od věčnosti.

17. Nymfas poznal vlka, jako jsem ho poznal já skrze Ducha Božího, který je ve mně a vždy mě nabádá, vychovává a vyučuje v různých věcech jedině správné moudrosti před Bohem, právě tak jako bratra Nymfa.

18. Proto vás tedy také napomínám silou vší spravedlivé horlivosti v Kristu Pánu, abyste určitě šli k Nymfovi a stali se opět jednou obcí s jeho domem

19. a neposlouchali ty, kteří s licoměrně zbožnou tváří říkají: „Nedotýkej se toho a neochutnávej to a nesahej po tom a čiň to a nečiň ono!“, což vše se vždy pod rukama rozplyne a není o sobě nic jiného, nežli prázdné lidské ustanovení.

20. Nýbrž poslyšte, co vám pravím z Ducha Kristova, který je ve mně, abyste se mohli opět stát svobodnými a opravdovými spoludědici Ježíše Krista v Království Božím živě ve vás.

21. Ó, bratři, považte, čím vám chtějí prospět ti, kteří mají zdání moudrosti a sebou samými zvolenou licoměrnou a pokryteckou duchovnost a pokoru,

22. a kteří říkají: „Pohlédneš-li na ženu, už jsi zhřešil. Jíš-li nečistá, Mojžíšem zapovězená jídla, jsi po celý den nečistý. A dotkneš-li se pohana a promluvíš s ním více než tři slova, musíš to oznámit knězi chrámu, aby tě před Bohem očistil.“

23. Sami jsou však plni nečistoty a plni lakoty, nevěstkářství a potají provozují obchod se všemi pohany a vynakládají vše, aby si s nimi skryté přátelství nepokazili.

24. Já však pravím: Tělo potřebuje své jako duch, neboť má svou potřebu a svou nutnost. Proto mu také v spravedlivé míře dávejte, co mu Bůh určil a používejte, co se přináší na trh. Neboť tělo potřebuje své ošetření jako duch svou svobodu. Proto buďte svobodni a nikoli otroky slepých pošetilců světa.

25. Co však ocenitelného může o sobě říci ten, kdo ukládal půst svému žaludku, ale své srdce plně načerpal všelijakými zlými myšlenkami, přáními a žádostmi?!

26. Nebylo by mnohem moudřejší postit se v srdci než v žaludku?! Jak můžete být tak velkými pošetilci a nechat si namlouvat, že Pánu je milejší, když někdo jí rybu naloženou v oleji, než když pojídá jiné maso teplokrevného zvířete a jeho tuk místo oleje?!

27. Já však pravím vám: Jezte vždy s mírou a včas, co vám chutná a prospívá zdraví vašeho těla a pijte víno s vodou, jak to i já činím, mohu-li to jen mít a nečiňte si z toho výčitky svědomí, tak budete jednat správně i v této věci.

28. Neboť Pán nemá radost z postění žaludku, zato však z postění srdce, v srdci se však postíte dnem i nocí, tak se budete v duchu a pravdě postit.

29. Jako však vy byste se chtěli postit podle licoměrné nauky toho, který před vámi jedná, jako by byl už jen jednou nohou na Zemi, vším ostatním však už v nebi, tak se postíte jako všichni pohané, kteří o svých postních dnech požívají nejjemnější pamlsky a jsou poté chlipnější nežli všedního dne, kdy mají svou každodenní stravu.

30. Jelikož jste však vzkříšeni v Kristu, proč se staráte o to, co je dole na světě a proč se snažíte vyhovět ustanovením světa, která jsou dílem lidí?!

31. Hledejte, co je nahoře, kde sedí Kristus po pravici Otcově, to vám také bude lépe slušet, nežli všechny zcela bezcenné pošetilosti světa.

32. Jestliže jste byli probuzeni v duchu a jestliže jste vzkříšeni s Kristem, pak jste zajisté shora, a nikoli zdola. Hledejte tedy také to, co je nahoře a nikoli to, co je zde dole na zemi,

33. neboť jste odumřeli světu a váš život je skrytý s Kristem v Bohu.

34. Když pak se Kristus, který je nyní vaším životem, zjeví, budete i vy ve slávě s Ním zjevení.

35. Usmrťte tedy znovu svůj svět, který je v mnohých údech na zemi, jako údy vašeho těla, s nimiž jste páchali a opět byste chtěli nyní páchat nevěstkářství, nečistotu, hanebnou vášeň, zlou rozkoš, hrabivost, závist a lakotu. V tom však vždy záleží pravé modlářství pohanů.

36. A střežte se především lži, neboť lež je nejbližším potomkem satana. Svléčte starého člověka a oblečte nového v Kristu, který bude obnoven k poznání Toho, který ho podle Svého podobenství stvořil.

3. Kapitola

1. Já jsem však pravil: „Střežte se lži, která je nejbližším potomkem satana.“, protože – jak jsem se od Nymfa dověděl a jak se rovněž skrze Duchu Kristova v sobě dovídám – přešli jste většinou k ustanovením lidským.

2. Co jiného je chrám, nežli lidské ustanovení, mrtvé dílo snu, které také vždy zaniká, jakmile se oko ze spánku probudí?!

3. Jelikož však chrám je takový, je tedy lží do níž se ubíráte, abyste sami sebe obelhávali a oklamávali, jelikož míníte, že v něm vzdáváte Bohu čest. A Samého Boha obelháváte, míníte-li, že Mu tím prokazujete velmi důležitou službu obětní.

4. Vy pošetilci! Jakou službu chcete prokazovat Všemohoucímu, který založil nebe a zemi ještě dříve, než jste Jím byli stvořeni?! Co máte, abyste to nebyli dříve obdrželi? Jestliže jste to však obdrželi, proč děláte, jako byste to nebyli obdrželi?!

5. Chcete snad prokázat Pánu libou službu tím, že Ho v chrámě, lidskou rukou zbudovaném, vzýváte obřady a kadidlem a mrtvými modlitbami na dlouhých nebo širokých pásech?!

6. Ó hleďte, jak velice vás apoštol satanův obelstil! Vždyť Kristus, v němž dlí úplnost Božství, byl tělesně v chrámě k smrti odsouzen a již předtím Sám prorokoval jeho úplný zánik.

7. Jak by tedy On nalézal ještě zalíbení v **tom**, před čím všechny Své učedníky, jakož i mne v duchu velice varoval říka: „Střežte se zákvasu farizejů a veleknězů?!“ A vy nyní chcete ten starý „soudní dům“, jenž se stal před Bohem ošklivostí, zřít za příbytek Páně, abyste Ho tam snad mnohonásobně usmrcovali?!

8. Jak jste museli být slepí a jak velice jste přešli do světa, že vás to na prvý pohled nenapadlo?!

9. Není na tom dost, že Kristus **jednou** za všechny lidi zemřel a my všichni s Ním, abychom s Ním povstali z mrtvých ještě v našem (masitém) těle k opravdovému poznání Jeho Duchu, který je v nás a k poznání Otce, který nás miloval již dříve, než byl svět?!

10. Jak často byste ještě chtěli Krista usmrcovat, Jeho jedině věčné živoucího, který nás všechny jednou probudil ze smrti k věčnému životu Svým slavným zmrtvýchvstáním?!

11. Já, Pavel, však pravím vám: Jděte a zničte chrám, vymažte označený svátek z kalendářů, sesadte falešného biskupa a jeho sluhy, kteří chtějí podobně, jako sluhové jeruzalémští z práce vašich rukou žít, a kteří si dali udělat velkou kovovou skříň, která má pojmout vaše uspořené zlato a stříbro,

12. a spalte lemovaná roucha, která jsou nyní před Bohem ošklivostí. Už tím prokážete Pánu mnohem příjemnější službu, než kdybyste se po tisíc let v takovém chrámu dávali usmrcovat (to jest obětovat; vyd.)!

13. Chcete-li však již zbudovat ve svém středu bohulibý dům, pak postavte útulek pro nemocné, chromé, neduživé, pro postižené, pro slepé a němé a dům pro chudé vdovy a sirotky a dům pro neštěstím postižené cizince, bez výjimky, ať jsou kdokoli.

14. Ty pak radostně a soucitně přijměte a sdílejte s nimi veškeré své požehnání, jak nám to náš Pán Ježíš Kristus dvakrát učinil, když svým hojným požehnáním nasýtil tisíce hladových, pak prokážete Jemu, jedině Svatému, opravdovou libou službu k svému posvěcení.

15. Neboť On Sám ve prospěch toho mluvil, řka: „Cokoli však činíte nejnepatrnějšímu z těchto chudých, Mně jste učinili.“

16. Jestliže Se tedy On Sám co nejjasněji vyslovil o tom, jaká služba je Mu nejpříjemnější, proč tedy chcete službu, která je Mu ošklivostí, protivným zápachem a morem?!

17. Srdce plné lásky je Pánu Bohu v Kristu jedině libým živoucím chrámem a je Mu milejší než svět plný šalomounských chrámů, které jsou všechny mrtvé, zatímco srdce je živoucí a může Boha a všechny bratry milovat! Zbudujte tedy znovu tento chrám v sobě duchovně a povždy v něm obětujte Pánu živoucně!

18. Ne chrám, ne obřady, ne kněz a ne biskup, rovněž ne Pavel a jeho učedníci. Nikoli Žid, nikoli Řek, ani obřizka Židů a předkožka, ani chrám Šalomounův. Tedy rovněž ne také Řek, Skyt, pohan, svobodný, sluha. Ani sabat, ani nový měsíc, ani jubilejní rok není něčím před Bohem, nýbrž jedině Kristus je vše ve všem.

19. Proto tedy oblečte Krista jako vyvolení Boží, jako Jeho Svatí a Jeho milovaní skrze živoucí víru, skrze lásku, skrze srdečné slitování nad svými bratry, skrze přátelství, vlídnost, pokoru, mírnost a veškerou trpělivost.

20. Ve všem tom snášejte se jeden s druhým a odpouštějte si vzájemně ze srdce, cokoli má jeden proti druhému, a tak i **já** vám odpustím, odpustí i Pán, jak vy sobě odpustíte.

21. Nevznášejte žaloby jedni proti druhým podobně jako pohané, kteří mají své vlastní žalobní soudy, nýbrž buďte snášenliví a vzájemně shovívaví a vyřizujte své věci v srdci. Tak učiníte před Pánem lépe, nežli kdybyste co nejsvědomitěji zachovávali všechna ustanovení Mojžíšova, která je si těžko pamatovat a ještě tíž dodržovat. Neboť na ustanoveních Mojžíšových nemá Pán zalíbení, nýbrž jedině na čistém srdci, které Boha a bratry opravdově miluje.

22. A tak se tedy přidržujte především lásky, neboť ona jediná má platnost před Pánem a je jedině plnoprávným poutem veškerého zdokonalování a veškeré dokonalosti.

23. V lásce a skrze lásku nechť vládne pravý, dokonalý pokoj Boží ve vašich srdcích, v němž a k němuž jste také jedině všichni povoláni v **jednom** těle v Kristu Pánu. A děkujete-li Mu, děkujte mu za to povždy a věčně v duchu a pravdě,

24. ale nikoli v mrtvém chrámu, který tu není ničím před Bohem, Pánem, Dárcem života, který jedině vidí do srdce a na jeho pokoj.

25. Nechť živoucí slovo Kristovo hojně mezi vámi přebývá ve vsí lásce a opravdové, dokonalé moudrosti z ní. Poučujte a napomínejte a povznášejte se navzájem všelikými nádhernými duchovními věcmi a úvahami,

26. žalmy lásky a jinými chvalozpěvy a duchovními líbeznými písněmi. Ale zpívejte v **srdci** a nekonejte prázdný žvást ústy, a tak se stanete Pánu příjemnější nežli je marnivý žvást farizejů, Židů a pohanů, kteří se svými rty mají mnoho co dělat kvůli zlatu, ale jejich srdce jsou přitom chladnější nežli led.

27. Vše pak, cokoli činíte – ať slovy nebo skutky – čiňte ve jménu našeho Pána Ježíše Krista a děkujte za vše Bohu Otci skrze Něho. Neboť On je prostředníkem mezi Bohem a námi, – v jeho srdci dlí úplnost Otcova.

28. Poslyšte však také vy, ženy laodicejské: Takto tomu chce Pán, náš Bůh od věčnosti, abyste byly dokonale poddány svým mužům v Kristu Pánu. Neboť v muži máte hlavu Kristovu.

29. Vy, mužové, však milujte své ženy spravedlivou měrou a nebuďte k nim tvrdí. Ale ani v lásce k svým ženám příliš nepřehánějte, abyste tím nezapomínali na Pána, – neboť láska k Pánu musí být svobodná, tedy jako byste žádné ženy neměli.

30. A vy, děti, buďte úplně poslušné, poslouchajte své rodiče ve všech věcech, které nejsou proti Kristu, neboť je to Jeho vůle a je Mu to příjemné.

31. Vy, rodičové, neztrpčujte však mysli svých dětí tvrdými slovy a špatným nakládáním, aby se nestaly před vámi ostýchavými a potom zbabělými patolízaly a licoměrníky. Neboť zřejmou vzdorovitou hlavu můžete ohnout láskou, ale licoměrník a lichotník je nepolepšitelný.

32. Takto také pravím vám, pacholkům a služebníkům vašich pánů: Buďte jich poslušni ve všech věcech, které nejsou proti Kristu, ale ne jen na oko, abyste se tím svým pánům líbili, nýbrž v opravdové prostotě svého srdce a ve stálé bázni Boží.

33. Vše však, co konáte svým pánům, konejte tak, jako byste sloužili Kristu Pánu ve vši věrnosti svého srdce, ale ne jako byste sloužili lidem. Tak také jednou obdržíte od Něho mzdu slávy.

34. Kdo však z vás koná bezpráví své vrchnosti, ten to také koná stejnou měrou Pánu. Pán však nepohlíží na to, je-li někdo pánem anebo sluhou, nýbrž jedině na skutek a na důvod skutků.

35. Kdo tudíž koná bezpráví svému panstvu, tomu také dá Pán jednou náležitou odplatu. Vy zajisté můžete lidi klamat, ale Pán se nedá oklamat, neboť před Ním jsou vaše srdce vždy otevřena.

36. Vám, pánům, dárcům, pravím však také, abyste dobře uvážili, že pacholci a služebníci jsou před Pánem také vaši bratři, proto prokazujte jim vždy, co je správné před Bohem. Dávejte jim příslušnou mzdu v pravý čas s láskou v Kristu a pomyslete, že my všichni máme jednoho Pána v nebi a tím je Kristus, Svatý Boží od věčnosti.

37. Nezanedbávejte modlitbu a modlete se s děkováním bez ustání, ale nikoli rty, nýbrž v duchu a v pravdě se vši prostotou svého srdce a opravdovou zbožností v lásce ke Kristu Pánu.

38. Modlete se však zároveň za mne, aby měl Pán vždy pro mne otevřeny dveře živého slova a abych mluvil vždy před vámi a před všemi bratry v Kristu o velkém tajemství Jeho a Jeho Království. Neboť i já jsem ještě poután k světu a jsem zcela obyčejný člověk, který může předpovídat jen tehdy, když mu Pán otevře dveře Své milosti.

39. Proste a moudré budiž vaše chování před každým a vůči každému, – také vůči těm, kteří jsou mimo, vůči Židům a pohanům. Nesudte nikoho – ať je to Skyt, pohan, Žid, Řek atd., nýbrž zařídte se moudře podle času a okolností.

40. Vaše řeč budiž vždy láskou kořeněna vůči každému a budiž plna soli pravé moudrosti z Boha. Z této moudrosti berte vždy ať o čemkoli s někým mluvíte, aby zvěděl, jak rozdílná je moudrost božská od moudrosti mudrců světských.

41. Já, Pavel, míním pak nyní, že jsem nic neopomenul, abych vám ukázal, co je neblahého mezi vámi a jaký je to jedovatý plevel, ano, nejškodlivější jedovatý strom, jehož dech vše udusí. A tak již nemám nic proti vám.

42. To však, milí bratři, budiž vždy pravým obřadem mezi vámi, abyste v duchu a v pravdě vzdávali úctu Bohu Otci v Synu tím, že Ho povždy nade všechno milujete v Jeho Synu, který za nás všechny z lásky zemřel na kříži, aby nám navrátil dětství, kterého naši otcové od Adama vesměs pozbyli.

43. Prosím vás však pro Boha, abyste přinesli důstojné plody úplného obrácení od vašeho nového pohanství do živé církve Boží, která přebývá ve vás, ale ne v chrámech, rouchách a v nějakých obřadech.

44. Láska Boží a milost našeho Pána Ježíše Krista budiž s vámi povždy a věčně!

45. Jak je to však se mnou v Římě, to vám sdělí věrný bratr Tychikus, kterého nyní posílám k vám, jakož i ke Koloským, kteří – stejně jako vy – by se byli dali obelstít satanem.

46. Pozdravujte ode mne všechny milé bratry a Nymfa a věrnou obec jeho domu, neboť vydávám o něm svědectví, že je spravedlivý a vždy se jako já modlí za vás k Bohu.

47. Pozdravujte také Koloské, přijdete-li k nim, neboť jsou mezi nimi někteří, které znáte, kteří jsou vždy spravedliví a věrní ve víře a lásce k Bohu.

48. Až však Koloští přečtou svůj list, pak si jej čtěte také vy. Pro Pána vás prosím, abyste i vy tento list dali také číst Koloským,

49. neboť potřebují jej tak jako vy. Konečně však napomínám vás zde písemně – jak vám to také všem sdělí ústně Tychikus, – aby se tento list četl ve všech obcích, jako list ke Koloským.

50. Můj vlastnoruční pozdrav: Buďte pamětlivi mé lásky! Milost našeho Pána Ježíše Krista budiž s vámi!

Napsáno v Římě Tychikem a jeho druhem Onesimem, kteří byli oba posláni k vám a ke Koloským.

Obsah

Předmluva	1
1. Kapitola	2
2. Kapitola	4
3. Kapitola	6

Korektura: 2012

ePub&Pdf: 2013 *LiveSpirit*